

Radna, pravno neobvezujuća definicija antisemitizma:

„Antisemitizam je određeno poimanje Židova, koje se može iskazivati kao mržnja prema njima. Usmena, pismena i fizička izražavanja antisemitizma koja su usmjerena prema Židovima ili nežidovima i/ili prema njihovoj imovini, ustanovama židovske zajednice te židovskim vjerskim objektima.”

Osim toga, takve manifestacije mogu biti usmjerene i protiv države Izraela, koja se smatra židovskim kolektivitetom. Međutim, kritiziranje države Izraela slično onome kakvo se upućuje bilo kojoj drugoj državi ne može se smatrati antisemitizmom. U antisemitskim napadima često se optužuje Židove za urotu s ciljem da se našteti čovječanstvu i često se koriste kako bi se Židove optužilo zbog toga „što stvari idu loše.” Antisemitizam se iskazuje u govoru, pisanju, slikovnim oblicima i djelima, a koristi se pogrešno postavljenim stereotipima, kao i negativnim karakternim obilježjima.

Suvremeni primjeri antisemitizma u javnome životu, medijima, školama, radnim sredinama, kao i vjerskome životu, uzimajući u obzir cjelokupan kontekst, mogu uključivati, ali se ne moraju svoditi samo na:

- pozivanje, pomaganje ili opravdavanje ubijanja ili ugrožavanja Židova u ime radikalne ideologije ili ekstremističkih vjerskih stajališta;
- stvaranje lažnih, dehumaniziranih, demonizirajućih ili stereotipnih optužbi protiv Židova kao takvih ili Židova kao društvene grupe. Optužbe takvoga tipa su osobito (ali nisu i jedine!) mit o svjetskoj židovskoj uroti ili tvrdnje da Židovi vladaju medijima, ekonomijom, strukturama vlasti ili drugim društvenim institucijama;
- optuživanje Židova kao naroda da su odgovorni za stvarna ili izmišljena nedjela koje je počinio neki Židov kao pojedinac ili neka grupa Židova, ili čak za djela koje su počinili nežidovi;
- osporavanje činjenice, razmjera, mehanizama (primjerice plinskih komora) ili organiziranosti genocida nad židovskim narodom koji su počinili nacionalsocijalistička Njemačka i njezini saveznici tijekom Drugoga svjetskoga rata (holokaust);
- optuživanje Židova kao naroda ili Izraela kao države da izmišljaju ili preuveličavaju razmjere holokausta;
- optuživanje židovskih građana neke zemlje da su lojalniji Izraelu nego vlastitoj državi ili da postoje navodni prioriteti Židova diljem svijeta koji su im važniji nego interesi njihovih vlastitih država;
- osporavanje Židovima pravo na samoopredjeljenje tvrdnjom da je postojanje države Izraela rasističko po svom karakteru;
- prihvaćanje dvostrukih standarda zahtjevima da se Izrael ističe ponašanjem koje se ne očekuje ni od jedne druge demokratske države;

- korištenje simbola i slika koji se povezuju s klasičnim antisemitizmom (primjerice tvrdnje da su Židovi ubili Isusa ili optužbe za ritualna ubojstva) kako bi se okarakterizirali Izrael ili Izraelci;
- uspoređivanje današnje izraelske politike s nacističkom;
- stajalište da su Židovi kolektivno odgovorni za djela države Izraela.

Antisemitska nedjela smatraju se zločinom kada su tako definirana zakonom (primjerice u nekim zemljama poricanje holokausta ili dijeljenje antisemitskih tiskovina).

Antisemitskim zločinima se smatraju napadi na ljude i imovinu – kao što su zgrade, škole, mjesta molitve i groblja - koji su izabrani zato što jesu židovski ili se smatra da su židovski ili su na bilo koji način povezani sa Židovima.

Antisemitska diskriminacija je onemogućavanje Židova da imaju ista prava kao i drugi građani, što je u mnogim zemljama suprotno zakonu.